

7. Dla takeg snanŕŕstwa ſe mĕ goŕi, ſom poŕny mĕra, troſchta, wjaſela! Sa zymŕ jan moja duſcha gŕoŕi, to dajoſch ty mĕ Jeſom Krifſta dla; jo wĕzej aſ ja ſnaſ a pſchoſnyſ ſom, to ja bŕeſ mĕry pſcheze doſtaŕom.

8. Ga pſchoſnym ſchi we mĕnu Krifſta, lenŕ ſagronijo mĕ pla tebe ſam a moja duſcha ta jo wĕſta, aŕ doſtaŕom, zoŕ ſ wĕru poŕedam. Och, knĕŕo, nĕt a nimĕr chwalim ſchi, aŕ ty mĕ dajoſch take ſboŕnoſcŕi!

32.

Ich ſinge dir mit mit Herz und Mund. — Gŕoſ: Nĕt Bogu kuŕdy chwalbu daj.

Sa tebe, knĕŕo, chwalimſ zu a ſjarliŕ huſpitwaſch; kaſ rĕdne twoje ſtatki ſu, to zu ja ſ wĕſcŕi dajch.

2. Ja wĕm, aŕ ty ta ſtudŕna ſy, lenŕ wĕle gnady ma; a ŕrĕdŕo ſcheje dobroſchi, ſ tog kuŕdy pozera.

3. Jo, zoŕ how mamy na ſwĕſche we naſchom ŕyweŕu, to ſchyſno mamy wot tebe, ty knĕŕo na ŕĕbju.

4. Chto dĕe taſ ſſchaſŕie ſtwariſ jo to ŕĕbjo huſchej naſ? Chto chŕodny deſſcheŕiſ poſcŕzelo a rĕdny, pŕodny zaſ?

5. Chto pſched ſymu naſ hoplewa, gaŕ pſchiŕo ſnĕg a lod? Chto w pſchawem zaſu podawa na poli ſchyſen pŕod?

6. Chto ŕyweŕe nam ſdŕarŕhjo, chto dawa ſtrowe ſaſ? Chto zaſchnu wojnu ſaŕeŕo, aŕ mamy mĕrny zaſ?

7. O knĕŕo Bog, to ŕynimſ ty, wot tebe mamy ſcho; ty ſam naſch moŕny wachaŕ ſy; gaŕ ſcho we ſpanu jo.

8. Pſches zeſe lĕto dawawſch nam how naſchu zarobu, a ſtawŕe hoplewawſch ty ſam pſched ſcheju ſſchachotu.

9. We gniwe ty naſ ŕĕmarſkawſch, lĕŕ zeſto grĕſchymy; jo, ſchyſen dŕug nam wodawawſch gaŕ my ſchi pſchoſnymy.

10. Gaŕ naſcha duſcha ſdychujo a pŕazo w tuŕyŕy, ga ſ huſſchobe to tebe ŕo, ty chwataſch ſ pomozy.

11. Ty lizyſch ſchyſne naſche dŕy, a gromaziſch je ſche; ty wiŕiſch naſ, gaŕ tuŕne ſmy, wĕſch kuŕde ſdychŕeŕe.